

نحوه دعوت پیامبران الهی: حضرت نوح (علیه السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند رحمتگر مهربان

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ (پیام آوری از روی خیرخواهی)

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم که قومت را پیش از آنکه عذابی دردناک به آنان رسد هشدار ده (۱)

قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢﴾ (پیام آوری از روی انذار و مهربانی)

[نوح] گفت ای قوم من من شما را هشدار دهنده ای آشکارم (۲)

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا أَمْرًا (پیامبری بدون چشم داشت مالی و ...)

که خدا را پرستید و از او پروا دارید و مرا فرمان برید (۳)

يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

[تا] برخی از گناهانتان را بر شما ببخشد و [اجل] شما را تا وقتی معین به تاخیر اندازد اگر بدانید چون وقت مقرر خدا برسد

تاخیر بر نخواهد داشت (۴)

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ (دعوت شبانه روزی پیامبر)

[نوح] گفتم پروردگارا من قوم خود را شب و روز دعوت کردم (۵)

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾

و دعوت من جز بر گریزشان نیفزود (۶) (رفتار مخالفان: هر روز فراری تر)

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾

و من هر بار که آنان را دعوت کردم تا ایشان را بیامرزی انگشتانشان را در گوشه‌هایشان کردند و ردای خویشان بر سر کشیدند

و اصرار ورزیدند و هر چه بیشتر بر کبر خود افزودند (۷) (هر روز لجوج تر و معاندتر)

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾

سپس من آشکارا آنان را دعوت کردم (۸) (دعوت عمومی پیامبر)

ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾

باز من به آنان اعلام نمودم و در خلوت [و] پوشیده نیز به ایشان گفتم (هم دعوت علنی و هم دعوت مخفیانه پیامبر)

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾

و گفتم از پروردگارتان آمرزش بخواهید که او همواره آمرزنده است (پیامبران هم وعده آخرتی: قصرها و باغ ها و میوه ها بهشتی)

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾

[تا] بر شما از آسمان باران پی در پی فرستد (و هم وعده دنیایی: باران های پر بار، مال و اموال زیاد، باغات سرسبز، چشمه های روان دادند)

وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ و شما را به اموال و پسران یاری کند و برایتان باغها قرار

دهد و نهرها برای شما پدید آورد (۱۲)

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿١٣﴾

شما را چه شده است که از شکوه خدا بیم ندارید (رفتار مخالفان: هر روز درنده تر به خداوند متعال)

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾

و حال آنکه شما را مرحله به مرحله خلق کرده است (۱۴)

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾

مگر ملاحظه نکرده اید که چگونه خدا هفت آسمان را تو بر تو آفریده است (۱۵)

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٦﴾

و ماه را در میان آنها روشنایی بخش گردانید و خورشید را [چون] چراغی قرار داد (۱۶)

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾

و خدا [ست که] شما را [مانند] گیاهی از زمین رویانید (۱۷)

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾

سپس شما را در آن بازمی گرداند و بیرون می آورد بیرون آوردنی [عجیب] (۱۸)

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾

و خدا زمین را برای شما فرشی [گسترده] ساخت (۱۹) تا در راههای فراخ آن بروید (۲۰)

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالُهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾

نوح گفت پروردگارا آنان نافرمانی من کردند (رفتار مخالفان: هر روز گناه جدید تر) و کسی را پیروی نمودند که مال و

فرزندش جز بر زیان وی نیفزود (۲۱) و دست به نیرنگی بس بزرگ زدند (۲۲)

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾

و گفتند زنه‌ار خدایان خود را رها مکنید و نه وُد را واگذارید و نه سواع و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر را (رفتار مخالفان: هر روز

جَرَى تَر)

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ (نه تنها خود گمراه در تلاش برای گمراه کردن اجتماع)

و بسیاری را گمراه کرده اند [بار خدایا] جز بر گمراهی ستمکاران میفزای (۲۴)

مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ﴿٢٥﴾

[تا] به سبب گناهانشان غرقه گشتند و [پس از مرگ] در آتشی درآورده شدند و برای خود در برابر خدا یارانی نیافتند (۲۵)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا ﴿٢٦﴾

و نوح گفت پروردگارا هیچ کس از کافران را بر روی زمین مگذار (۲۶) (دعای پیامبر: ریشه این کافران را قطع کن)

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾

چرا که اگر تو آنان را باقی گذاری بندگان را گمراه می کند و جز پلیدکار ناسپاس نزایند (۲۷)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿٢٨﴾

پروردگارا بر من و پدر و مادرم و هر مؤمنی که در سرایم درآید و بر مردان و زنان با ایمان ببخشای و جز بر هلاکت ظالمان میفزای (۲۸)

فرمول و نحوه تبلیغ انبیاء(ع):

نصیحت و شفقت (مهربانی و خیرخواهی) - بدون هیچ چشم داشت مالی - تبلیغ شبانه روزی و علنی و سرّی و مخفیانه - دادن وعده هایی در مورد دنیا (باران تان زیاد می شود، محصول و مال و اموالتان زیاد می شد، اولادتان اهل و سر به زیر می شوند) و در مورد آخرت (نعمت ها و باغ ها و میوه های بهشتی) می داند - قطع کردن

رفتار مخالفان:

هر روز فراری تر از حق و حقیقت + هر روز لجوج تر + هر روز در باطل غرق تر خود باطل و تبلیغ باطل خود گمراه و تبلیغ و تلاش برای گمراهی جامعه